

מ"ת 15530/06/19 - מדינת ישראל נגד נ"ש

בית משפט השלום באשקלון

מ"ת 15530-06-19 מדינת ישראל נ' נ"ש (עציר)

בפני	כבוד השופטת נועה חקלאי
מבקשת	מדינת ישראל
	ע"י ב"כ עו"ד לירן פרג'
נגד	נ"ש (עציר)
משיב	ע"י ב"כ עו"ד יוסי דגה

החלטה

1. בפני בקשה להורות על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים המשפטיים המתנהלים כנגדו, על פי הקבוע בסעיף 21 לחוק סדר הדין הפלילי [סמכויות אכיפה - מעצרים] תשנ"ו - 1996.
2. כנגד המשיב הוגש כתב אישום המייחס לו עבירות של היזק לרכוש במזיד, תקיפה הגורמת חבלה ממש - בת זוג ושיבוש מהליכי משפט, בניגוד לסעיפים 382, 452 (ג) ו-244 לחוק העונשין, התשל"ז - 1977.
3. על פי עובדות כתב האישום ביום 28/05/19, בדירה באשדוד, בעקבות ויכוח שבר המשיב את הפלאפון של המתלוננת.
- בנוסף, ביום 29/05/19, עת שהו ברחוב תקף המשיב את המתלוננת בכך שסטר בפניה, משך בשערות ראשה, משך את ידה בחזקה וזאת לעיני עוברים ושבים. המתלוננת צעקה, ביקשה שיעזוב אותה, אזרחים התקשרו למשטרה ובהמשך המשיב נטל סכין מטבח וחתך את המתלוננת בידה השמאלית וגרם לה חבלות של ממש בדמות המטומות בידיה ופניה וחתך ביד שמאל. במהלך העימות שנערך בין המשיב למתלוננת, יצא החוקר מחדר החקירות, המשיב והמתלוננת ניהלו ביניהם שיח במסגרתו אמר המשיב למתלוננת שתגיד שעשתה זאת לעצמה, שתבוא לדיון בבית המשפט שתגיד שהיא שיקרה, שתבכה, שאם לא תבוא הוא הולך לכלא לעשרה חודשים ובכך פעל בכוונה כדי למנוע או להכשיל הליך שיפוטי.
4. ב"כ המשיב חלק על קיומן של ראיות לכאורה, טען כי יש כרסום בראיות. הפנה לכך שהמתלוננת מסרה שתי הודעות סותרות, לכך שנחקרה במסירת הודעה כוזבת, לדבריו עדי הראיה לא ראו את הארוע, הפנה לכך שהמתלוננת ישבה על אי תנועה באמצע הרחוב והרימה חצאיתה והכל מתועד בזמן אמת. הפנה לסרטונים שבתיק החקירה, טען שהמתלוננת אינה מהימנה ויש חיזוקים לכך בתיק ועל בית המשפט לבחון את הדברים כבר בשלב זה של הדיון. ב"כ המשיב ציין כי הגם שהמתלוננת תקפה את המשיב היא שוחררה ללא כל תנאי, ביקש להורות על שחרורו של המשיב בתנאי הרחקה והתחייבות עצמית וחתימת ערבות צד ג'

5. ב"כ המבקשת הפנה לראיות שבתיק החקירה, לעדויות, לסרטון, וטען כי קיימות ראיות לכאורה לכל העבירות המיוחסות למשיב, תוך שהתנגד לשחרורו של המשיב וציין כי בית המשפט אינו יכול לסמוך על המשיב.

6. לאחר שהדיון הסתיים הגיש ב"כ המשיב בקשה לבית המשפט להוסיף לטיעוניו את הפרוטוקול מהדיון שנערך במסגרתו נגבתה עדות מוקדמת מהמתלוננת.

ראיות לכאורה

7. לאור המחלוקת הראייתית, לקחתי את תיק החקירה לעיוני.

8. כתב האישום בכל הנוגע לתקיפה מבוסס על הודעתה הראשונה של המתלוננת. אלא שלהודעה זו יש חיזוקים רבים בתיק:

- תמונות של החבלות על גופה של המתלוננת.
- הודעה של ע' ששמע את המתלוננת צועקת "הוא הרביץ לי" וראה לידה גבר שדיבר איתה בשפה זרה. כשהגיעו השוטרים הוא הפנה אותם אל המתלוננת.
- הודעה של א' שהבחין במשיב רודף אחרי המתלוננת. המשיב אחז בה והיא צורחת, אחז בידה בחוזקה והוביל אותה לכיוון תחנת האוטובוס, הבחין שהמשיב מכופף למתלוננת את היד ומפעיל עליה כח. המתלוננת נשכבה על הכביש, צעקה "תעזוב אותי", בכתה. נדמה לו שראה את המשיב חובט בגבה אך אינו משוכנע בכך.
- סרטון של המצלמות מרחוב רוגוזין באשדוד, שם רואים את המשיב רץ אחרי המתלוננת ואוחז בידה. בתיק קיים דוח צפיה של הסרטון שנערך על ידי החוקר לזין.
- דוח פעולה של השוטר אדל בר נעמאט אשר הגיע למקום בעקבות פניות של אזרחים, הבחין במתלוננת נסערת, אישרה שהיתה במקום עם המשיב, שהוא "קריזיזור". לא מעוניינת להגיש תלונה. השוטר הבחין בסימני אלימות ודם על המתלוננת.
- דוח פעולה של השוטר סויסה אביב אשר הגיע למקום, הבחין כי המתלוננת מעט לחוצה ומזיעה, הבחין במספר חבלות על ידיה ושאל אותה ממה החבלות והיא מסרה שהמשיב היכה אותה.

יצוין כי גם בהודעתה האחרונה של המתלוננת (מיום 3.6.19) היא אמנם חוזרת בה מחלק מהדברים שמסרה בהודעתה הקודמת (מכך שהסימנים בפניה נגרמו מהתקיפה של המשיב ומכך שחתך אותה עם הסכין) אך עדיין שוללת את גרסתו שהרביצה לו, שאימה עליו, עדיין מציינת שהרביץ לה בבית. מסרבת לענות לחלק מהשאלות. כשנשאלה למה סיפרה שהמשיב היכה אותה ומשך בשערה אמרה שבאותו היום היתה בלחץ.

9. ביחס לעבירת השיבוש המיוחסת: בתיק מזכר של החוקר לוין, שבעת העימות יצא למספר דקות מהחדר ולאחר שובו הבחין שהמתלוננת עומדת בסמוך למשיב. בסיום העימות צפה בתייעוד העימות ושמע את השיחה שהתנהלה בעת העדרו, כפי שמפורטת בכתב האישום. הסרטון המתעד את העימות נמצא בתיק. בתיק תמלול של השיחה בין השניים.

10. באשר להיזק במזיד לטלפון, המשיב מאשר בהודעתו שהטלפון של המתלוננת היה אצלו בידיים, נפל ונשבר.

11. די במפורט לעיל כדי לבסס תשתית ראייתית לכאורית המספיקה לשלב זה של הדיון. די במפורט לעיל כדי לבסס סיכוי סביר להרשעת המשיב בגמר ההליך.

12. לא נעלם מעיני כי ביום 16.6.19 העידה המתלוננת עדות מוקדמת בבית המשפט, אף עינתי בעדותה. המתלוננת אישרה שאמרה לשוטרים שהמשיב אחז בסכין וחתך אותה בידה, אך חזרה וצינה שדבריה היו שקר, שהמשיב לא לקח סכין ואת הסימנים על גופה היא עשתה לעצמה. טענה ששיקרה כשהעידה שמשך לה בשיער ונתן לה סטירות. העידה כי עשתה זאת משום שאיים לעזוב אותה. העידה שהטלפון שניזוק נפל למשיב מהיד בטעות ולא במכוון. העידה שרצה אחריו וקרעה את חולצתו. אישרה שרבו ברחוב, אך לא רצתה להגיש תלונה. המשיב אמר לה שהוא עוזב אותה והיא החלה להכות את עצמה בפניה. העידה שהרביצה למשיב ושרטה אותו בפניו, למרות שאף בהודעתה השניה הכחישה שתקפה אותו. סיפרה שצעקה כי הוא אמר לה שהוא רוצה לעזוב אותה. הכחישה שאיימה עליו עם סכין.

13. בעניין חזרתה של המתלוננת מהודעתה הראשונית, אין לי אלא להפנות לפסיקת בית המשפט העליון בבש"פ 5929/17 פלוני נ' מדינת ישראל (30.7.17):

"אפילו היו השתיים מבקשות לחזור בהן מהגרסה שמסרו במשטרה, לא היה בכך משום "כרסום מהותי" כנדרש. עמדתי על כך בהחלטתי בבש"פ 770/10 מדינת ישראל נ' פלוני (11.3.10):

"ברם, לא כל שינוי גרסה של עד, ואפילו עד עיקרי, משמיטה מיניה וביה את הפוטנציאל ההרשעתי של חומר הראיות. כך על דרך הכלל, וכך במיוחד בעבירות מין שמתלוננות חוזרות בהן לעתים מגרסתן בשל לחצים חיצוניים ופנימיים (ראו, לדוגמה, בש"פ 1752/01 מדינת ישראל נ' בביב (13.3.2001)). מעשה של יום ביומו בבתי המשפט, שעד עיקרי חוזר בו בעדותו בהודעתו במשטרה, וזו מוגשת ומתקבלת בסופו של יום מכח סעיף 10א לפקודת הראיות [נוסח חדש] ואין בעובדה זו כשלעצמה, כדי להביא לכרסום בתשתית הראייתית.... הטעם לדבר הוא, שגרסה חדשה של עד אינה מאיינת את גרסתו הקודמת בבחינת פלוס מול מינוס במשוואה מתמטית. יכול והמשקל הפוטנציאלי של הגרסה הראשונה יעלה בהרבה על זו של הגרסה החדשה ולהיפך. מטעם זה, בית המשפט של מעצר נדרש לבחון את שתי הגרסאות, הישנה והחדשה כאחת, על רקע התמונה הכוללת של מכלול הראיות, ועל פי הגיונם של דברים וניסיון החיים".

... בנסיבות כגון דא, ואף מבלי להזכיר את "תסמונת האשה המוכה", יש לקבל את הצהרות האשה בזהירות, שמא עמדתה הנוכחית נובעת מלחצים חיצוניים ומהקושי הכלכלי עמו מתמודדת מאז מעצרו של המשיב."

14. אמנם ביחס לעבירת ההיזק וביחס לשימוש בסכין, המתלוננת הינה עדת תביעה יחידה ועם זאת כאמור ביחס לעבירות האלימות שבוצעו לכאורה עת היותם ברחוב, יש עדי ראיה נוספים.

15. נוכח האמור, ועל אף גרסתה של המתלוננת בעדותה בבית המשפט, קיימת תשתית ראייתית לכאורית המספיקה לשלב זה של הדיון.

16. באשר לטענת ב"כ המשיב בדבר אכיפה בררנית, (שכן בתיק אינדיקציות לכך שגם המשיב הותקף על ידי המתלוננת, מתועדות שריטות על גופו, חולצתו נקרעה) כפי שקבע בית המשפט העליון לא אחת, מקומה של טענה מקדמית הוא בערכאה הדיונית שבה מתנהל ההליך הפלילי גופו, שכן הכרעה בה דורשת מטבע הדברים בדיקה עובדתית יסודית ומעמיקה שבית המשפט שדן בהליך המעצר אינו מצויד בכלים לעריכתה (ראו בג"צ 230/07 **אחמד מוחמד עטון נ' מדינת ישראל** (1.3.07)).

עילת מעצר

17. בעניינו של המשיב קיימת עילה מעצר סטטוטורית בשל המסוכנות הנשקפת ממנו.

18. בעניין המסוכנות הקיימת בעבירות אלימות במשפחה ראו בש"פ 260/06 **פלוני נ' מדינת ישראל** (8.2.06):

"הסיכון להישנות מעשי אלימות כלפי בני המשפחה עקב אובדן שליטה אינו מוקהה גם במעצר בית מחוץ לבית המשפחה ואף בריחוק מקום. אי היציבות הנפשית וחוסר הגבולות והרסן שהעורר לוקה בהם אינם מאפשרים לתת בו אמון כי יכבד את תנאי החלופה שיוטלו עליו וימנע ממפגש עם בני המשפחה ומפגיעה בהם. אין זה ראוי ליטול סיכון בהותרת ילדים קטנים ובת זוג בני ערובה בידיו של אדם שאינו שולט על יצרי אלימותו, ועלול להמשיך ולפגוע בהם פגיעה גופנית ונפשית אלימה, העלולה להותיר את רישומיה להמשך חייהם. אף שאין להתעלם מרצונה של בת זוגו של העורר כי הוא ישוחרר מן המעצר ויחזור הביתה, יש להגן עליה ועל ילדיה מפני סיכונים, גם אם היא מוכנה ורוצה ליטול את הסיכונים על עצמה. על מערכת אכיפת החוק מוטלת אחריות כבדה לגונן על קורבנות אלימות במשפחה ולבוא לעזרתם גם מקום שהם עצמם מתקשים לקבל את גזירת מעצרו של בן המשפחה האלים והפרדתו מהם, בין מאחר שחרף פוגענותו הוא נותר מושא אהבתם, ובין עקב יחסי תלות רגשיים וכלכליים השוררים בינם לבינו, החששות מפני התנהלותו..."

ראו גם בש"פ 655/10 **חן דוידוב נ' מדינת ישראל** (31.1.10):

"בעבירות של אלימות במשפחה, ובמיוחד בעבירות של בן זוג כלפי בת זוגו, עוצמת האלימות הפיזית אינה המדד

הבלעדי, אף לא המדד העיקרי, לבחינת מסוכנותו של הנאשם. על בית המשפט לבחון את "הצבע והגוון" של המסוכנות על רקע מכלול התנהגותו של הנאשם כלפי בת הזוג. במקרה דנן, כתב האישום וחומר הראיות מציגים תמונה עגומה של התייחסות רכושנית-שתלטנית-כוחנית-תוקפנית של העורר כלפי המתלוננת, התנהגות חסרת שליטה וגבולות, אימפולסיביות וחוסר יכולת "לספור עד עשר" לפני ההתפרצות הבאה. לכן, התמונה הכוללת המצטיירת מחומר הראיות, מצביעה על מסוכנות.

19. מסוכנותו של המשיב נלמדת מנסיבות הארוע נשוא כתב האישום.

20. מסוכנותו של המשיב נלמדת אף מעברו של המשיב. המשיב שהינו יליד 1991 צבר לחובתו 8 הרשעות קודמות בריבוי עבירות אלימות (ניסיון פציעה כשהעבריין מזוין, תקיפה בצוותא הגורמת חבלה של ממש, החזקת סכין, תקופת עובד ציבור, איומים, תקיפת שוטר, הפרעה לשוטר, העלבת עובד ציבור) עבירות סמים (לצריכה עצמית), עבירות רכוש (החזקת נכס חשוד כגנוב, הסגת גבול פלילית), 2 עבירות של שיבוש מהלכי משפט ו-5 עבירות של הפרת הוראה חוקית.

המשיב ריצה 3 עונשי מאסר בעברו לתקופות של 5-6 חודשים.

רק ביום 19.3.19 נגזר על המשיב מאסרו האחרון למשך 6 חודשים בין היתר בגין עבירה של שיבוש הליכי משפט. תלוי ועומד נגדו מאסר מותנה בר הפעלה בן 6 חודשים אם יעבור עבירות בהן הורשע או עבירת אלימות מסוג פשע.

עיון בגזר הדין שמצוי בתיק ובכתב האישום המתוקן בו הודה מלמד כי השיבוש אשר יוחס לו הוא כי בעת שנעצר, שלח הודעה למתלוננת והורה לה לא להגיד במשטרה שהוא היכה אותה. מעיון בגזר הדין עולה כי גם שם המתלוננת לא שיתפה פעולה ולא הגיעה לדין בו אמורה היתה להתייצב לצורך מסירת עדות.

21. נוכח מכלול הנתונים אני סבורה כי מסוכנותו של המשיב, בפרט כלפי המתלוננת היא ברף הגבוה.

22. בשים לב שלמשיב 2 הרשעות קודמות בעבירות של שיבוש הליכי משפט ובשים לב שלמשיב 5 הרשעות קודמות בעבירות של הפרת הוראה חוקית, חוששני כי המשיב אינו משכיל לדלג על משוכת האמון.

23. בשים לב למסוכנות הגבוהה ולקושי במתן אמון במשיב לא ניתן לשקול שחרורו של המשיב בתנאי הרחקה והתחייבות עצמית כפי שביקש בא כוחו.

24. לאור הנתונים שלעיל, ספק אם קיימת חלופה שתוכל לאיין את מסוכנותו.

25. לנוכח האמור לעיל ובטרם תינתן החלטה סופית בבקשה, מתבקש שירות המבחן לבדוק נסיבותיו האישיות של המשיב, משמעות מעצרו, שירות המבחן יתן הערכה בדבר המסוכנות הנשקפת מן המשיב, בדבר היכולת לאיין

מסוכנות זו בחלופת מעצר, בדבר אפקטיביות חלופות שיוצגו בפניו וימליץ ככל שיש בידו לעשות כן על חלופות מעצר או תנאים מיוחדים לשחרורו של המשיב בערובה והפיקוח עליהם.

26. טלפונים של המפקחים המוצעים:

אמו של המשיב הגב' א"ש טלפון 05-----.

אחיו של המשיב מר א"ש טלפון 05-----.

טלפון של ב"כ המשיב: עו"ד דגה יוסי טל' 052-6388340 פקס 15335108099.

27. מזכירות ביהמ"ש תשגר עותק ההחלטה לשירות המבחן ככל הניתן, עוד היום.

28. שירות המבחן יגיש תסקיר עד ליום 4.7.19.

29. הנני קובעת להמשך דיון, לאחר קבלת תסקיר מעצר, ליום 7.7.19 שעה 09:00.

30. המשיב יובא באמצעות שב"ס - יחידת נחשון.

31. הממונה על המעצר יאפשר למשיב 5 שיחות טלפון וציוד נוסף על פי הנהלים.

זכות ערר כחוק.

ניתנה היום, י"ד סיוון תשע"ט, 17 יוני 2019, במעמד הצדדים.